

UŽ **UOLOS**

CreArt
NETWORK OF CITIES FOR
ARTISTIC CREATION

BEYOND **THE CAVE**

Dviejų menininkų dialogas
A Dialogue of Two Artists

DUAL EXHIBITION
2021 Kaunas

Dviejų menininkų parodos – dialogai „Dual Exhibition“ Kaune organizuojami nuo 2019 m. ir yra projekto „CreArt“ dalis.

CreArt - nuo 2012 metų vykdomas tarptautinis kultūrinio bendradarbiavimo projektas, jungiantis 12 Europos vidutinio dydžio miestus. Jo tikslas – suteikti menininkams galimybę pristatyti savo kūrybą Europoje, skatinti kūrybiškumą, bendradarbiavimą, meno mainus.

Projektas siekia įsteigti nuolatinę ir profesionalią mobilumo, mainų ir bendro darbo patirties tarp menininkų, grupių ir organizacijų, kultūros operatorių, švietimo institucijų ir plačiosios visuomenės sistemą, sukuriant meninės kūrybos tinklą tarp vidutinio dydžio miestų.

Dugiau informacijos apie **CreArt**: www.creat2-eu.org

Kaune jau yra vykusios šios teminės parodos – dialogai: „Techno-iliuzija“, „Eko katastrofa“, „Pokyčiai. Aš, aš ir dar vienas aš“, „Kalba. Mono-dia-logos“. Šį kartą pristatome dviejų menininkų parodą „Už uolos“.

DUAL EXHIBITION

UŽ UOLOS

Parodos idėją išprovokavo suvokimas, kad gyvename pasaulyje apsuptame naujų technologijų, kintančios komunikacijos. Atrodo, kad realybėje esame nuolatos dirginami visokių audiovizualinių formų, o ką jau kalbėti apie didžiulį dirgiklį internetą. Jame mes praleidžiame nemažai savo kasdienybės. Šiuo atveju neretam kyla klausimas apie tai kur yra tikrovė, kokia ji yra ir kuo skiriasi. Ar tikrai būdami čia ir kontaktuodami fiziškai patiriame tikrą tikrovę, o gal ji kur kas tikresnė yra internete.

Dviejų menininkų parodos tema vadinasi „Už uolos“. Ji nulemta garsiosios Platono uolos alegorijos, kurioje iš tikro yra keliamas klausimas apie tikrovės realumą. Platonas savo veikale „Valstybė“ rašė: „įsivaizduok žmones olą primenančiame požeminiame būste. Per visą jį driekiasi platus šviesos ruožas. Tų žmonių kojos ir kaklas iš pat mažens surakinti grandinėmis, todėl jie negali pasijudinti iš vietos ar pasukti galvos į šalį ir visą laiką mato tik tai, kas yra prieš juos (žr. Platonas, Valstybė. Vilnius: Pradai. P. 265).

Ieškant atsakymo į klausimą (kur ir kas yra tikroji realybė) pirmiausia dera atminti, kad atvaizdams Platonas nesuteikė privilegijų, nes šie (atvaizdai) daugiau ar mažiau iškraipo tikrovę. Pati tikrovė, kaip absoliuti ir pirmapradė yra kažkur už arba iki regimybės. Tikrovė priklauso nevizualizuotai, neakustinei idėjos išraiškai (kažkokiai Dievo sferai). Ir vis dėlto kyla klausimas, kam (jei ne kažkam Dieviškam) priklauso tikrovė? Tad ši paroda kviečia žiūrovus susipažinti su dviejų menininkų kūriniiais, kvestionuojančiais tikrovės sampratą, kartu su kūrėjais ieškoti atsakymo apie tai kokia ji (tikrovė) ir kuri iš jų (skirtingų tikrovių) yra tikrai reali?

Ši paroda pristato dviejų menininkų - Clélia Bartheleon, atstovaujančios Prancūzijos miestą Klermoną-Feraną ir kaunietės tapytojos Kristinos Čivilytės kūrybą.

Exhibitions – dialogues between two artists have been held in Kaunas since 2019 and are an integral part of the **CreArt** project.

CreArt is an international cultural cooperation network that has been implemented since 2012 among 12 European medium-sized cities. Its main aim is to provide the opportunity for artists to present their work in Europe, to foster creativity, collaboration, art exchange.

CreArt has become a school of Europeism and a physical and virtual common space of cooperation for partners, both for the public entities that promote the Network, and for the artists, managers and citizens who participate in its actions. Cities collaborate together, complementing our limitations and taking advantage of our singularities, to enrich and enhance the scope of our actions, from the local to the European level.

More information on **CreArt** at www.creat2-eu.org

Kaunas has already organized dialogue-type exhibitions: “Techno-Illusion”, “Eco-Disaster”, “Transformations. Me, Me and Again Me”. This time we present an exhibition of two artists “BEYOND THE CAVE”.

DUAL EXHIBITION

BEYOND THE CAVE

The concept of the exhibition was provoked by the understanding that we live in a world surrounded by technologies and communication that is in continual transformation. It seems that the reality is provoking us non-stop with various audiovisual forms, not to mention the supersize provocateur the Internet, where we spend a major part of our everyday life. In this situation the question often arises where the real reality is and how it differs from the digital one. Do we, being here and now in physical contact, experience the real reality, or maybe the Internet reality is more real. We invite contemporary visual artists to dwell upon this question of the realness of reality.

The theme of the two-artist exhibition is Beyond the Cave. It is based on the famous allegory of the cave by Plato, where the philosopher posed the question of the realness of the reality. In his work *The Republic* Plato wrote: “– Behold! Human beings living in an underground cave, which has a mouth open towards the light and reaching all along the cave; here they have been from their childhood, and have their legs and necks chained so that they cannot move, and can only see before them, being prevented by the chains from turning round their heads” (Plato, *The Republic*, Book VI, transl. Benjamin Jowett, Vintage, 1991, pp. 253-261).

Trying to answer this question (what the genuine reality is and where is it) one should first of all remember that Plato did not grant any privilege to images, because they distort the reality in one or another way. Reality itself, as absolute and primary, is somewhere beyond or before visibility. Reality belongs to an un-visual, un-acoustic expression of an idea (to some divine sphere). And still there arises the question who does the reality belong to (if not someone Divine)? Thus the exhibition invites the viewer to get acquainted with the work of two artists who question the concept of reality, and together with them search for an answer what kind of reality it is and which one of the numerous realities we encounter is real.

The viewers have the possibility to get acquainted with the works of Clélia Barthelon from France and the paintings of Kristina Čivilytė from Kaunas, Lithuania.

Curator: Prof. Ph. D. Remigijus Venckus

Art critic, artist, professor at Vilnius Gediminas Technical University

Clélia

Klermonas-Fernas, Prancūzija /
Clermont-Ferrand, France

Vizualus menas / Visual arts

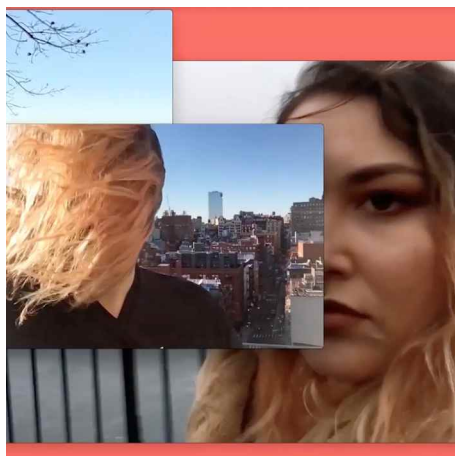
Menininkė gimė 1992 m. Voiron mieste (Prancūzijos Alpės). Šiuo metu ji kuria ir gyvena Klermonas-Fernas mieste, Prancūzijoje. Ji yra baigusi Clermont-Ferrand vaizduojamųjų menų mokyklą (École Supérieure d'Art de Clermont Métropole). 2018 m. kartu su buvusiais bendramoksliais įkūrė „Somme Toute“ asociaciją, kurios patalpose vykdomos meno dirbtuvių, parodų eksponavimo, rezidencijų ir net konferencijų funkcijos.

C. Barthelon yra vizualiojo meno atstovė. Savo kūryboje autorė mums pasakoja apie tai kaip ji išgyvena kasdienybės akimirkas. Jos menas byloja apie tai, kad atmintis būdama kūrybos centre ašimi, gali išlikti gyvybinga šiuolaikinių medijų pagalba, ne tik revizuojant tikrovės objektų atvaizdus, bet ir kiekvienos revizijos metu juos (atvaizdus) transformuojant. Pati transformacija tampa nauja atminties išgyvenimo ir / arba atgaivinimo sąlyga. Savo kūriniams C. Barthelon aktualizuoja dabarties problemą: dabarties daiktai (ir net tie, kurie neturi pavidalo, o pasirodo lyg šmėklos virtualioje erdvėje) čia pat atsiradę iš karto pradingsta. Tad C. Barthelon klausia mūsų apie tai ar būdami dabartyje išgyvename nuolatinį dvejojimo būvį: tarp gyvo ir mirusio, tarp esančio ir nebesančio, tarp apčiuopiamo ir beformio arba besvorio. Tikrąją mūsų dabarties tikrovės tragedija tampa netikrumo jausmas: t. y. buvimas tikrovėje kartais atrodo tiek pat netikras kaip ir tikrovės atvaizdai, kuriuos demonstruoja šiuolaikinės,

vizualinę informaciją kuriančios, transformuojančios ir dauginančios, medijos. Gyvenimas dabarties tikrovėje – tai lyg susitikimas su kopijos kopija, kur net ir tai kas iš pirmo žvilgsnio gali pasirodyti esą tikra, vis dėlto šmėžuoja mūsų akiratyje nei gyvu, nei mirusiu, nei apčiuopiamu, nei beformiu šmėklos pavidalu. Tad dabartyje, kur susitinka tikrasis ir medijų pagalba reprodukuojamas pasaulis, mes tarsi žengiamo iš uolos į olą. Mūsų migloti kasdienybės peizažai išryškėja esantys ženklų, signifikuojančiu mūsų pačių daugialypį, netikrumu dabinamą santykį su aplinka ir jos nevienalyčiais pavidalais. Argi mes patys, dalyvaudami kontakte su šmėkliškais pavidalais, netampame šmėklomis?

Clélia Barthelon was born in 1992 in the city of Voiron (the French Alps), today she lives and works in Clermont-Ferrand in France. She has graduated from the School of Visual Arts of Clermont-Ferrand (École Supérieure d'Art de Clermont Métropole). In 2018 together with other graduates of the school she established the Somme Toute Association, in the premises of which art workshops, exhibitions, art residencies and even conferences take place today.

Clélia Barthelon is a representative of visual arts. In her works the author tells us about her ways of surviving moments of quotidian life. Her art speaks of memory which, being the central axis of creation, may remain alive with the help of contemporary media, not only revising the images of objects of reality, but also by transforming those images during each revision. The transformation itself becomes a new condition for memory survival and/ or resurrection. Through her artworks Barthelon actualizes the problem of the present: objects of the present (even those that do not have a shape or form and appear only as spectres in virtual space) disappear at once after they have appeared. In this way Barthelon is asking us whether we, being in the present, are experiencing the continual state of doubt(ing): between dead and alive, between absent and still present, between the formless, the weightless and the tangible. The feeling of uncertainty turns into a real tragedy of our present reality: i.e. the presence in the contemporary present sometimes seems as uncertain as the images of reality demonstrated by the contemporary media that create, transform and multiply visual information. Life in the reality of the present is like a meeting with a copy of a copy, where even those objects that seem real at first glance may turn into the shape of a spectre that lingers in our sight neither dead nor alive, neither formless nor tangible. Therefore in the present, where the two worlds – the real and the one reproduced by the media – meet we seem to be walking from one cave into another. The foggy landscapes of our everyday emerge as a sign marking our own, multi-layered uncertain relation with our environment and its varied shapes and forms. Don't we ourselves, coming into contact with the 'spectre'esque' beings, turn into spectres?

Kristina

Kaunas, Lietuva /
Kaunas, Lithuania

Tapyba / Painting

Kristina Čivilytė (g. 1977) parodoje atstovauja Kauno miestą. Autorė yra baigusi Tapybos studijas Vilniaus dailės akademijoje, kur įgijo magistro laipsnį. Nuo 2013 m. ji aktyviai dalyvauja parodinėje veikloje: surengė daugiau nei 20 personalinių parodų ir savo kūrinius demonstravo daugiau nei 30 grupinių meno renginių. 2018 m. lapkritį Kristina Čivilytė dalyvavo tarptautiniame menininkų simpoziume Pilanyje, Indijoje, o 2019 m. – jungtinėje parodoje Atėnuose, Graikijoje. Šiuo metu K. Čivilytė yra Lietuvos dailininkų sąjungos narė.

Menininkės kūrybos centre – gamta ir iš pagarbos jai kylanti biocentristinė savimonė; t. y. visa tai, kas mūsų aplinkoje egzistuoja organiškai ir yra sudaryta iš atskirų organizmų, natūraliai veikia tam tikroje sistemoje, kurioje žmogus nėra pranašesnis už visą sistemą, jis tik vienas iš daugelio (ir gal būt net gerokai menkesnis nei pats suvokia) gamtos organizmas.

Savo paveiksluose, ieškodama atsakymo apie tai kas yra tikrovė, menininkė vaizduoja senovės žmogaus gausiai kasdienybės praktikose taikytų amuletų simbolius, o taip pat ir miško bei korio atvaizdus. Šiuo atveju kūryba mums atsiveria kaip pasakojimas apie gamtos ir žmogaus civilizacijos susitikimą. Čia gamta ir civilizacija egzistuoja veikiant skirtingiems dėsniams, plėtojant komplikuoatą dialogą, išgyvenant egzistencijos posūkius, lemiančius susikirtimų ir net takoskyrų audras. Šį mano keistą

pastebėjimą lemia tai, kad tyrinėdama pasaulį autorė savo paveiksluose taiko natūralias ir iš gamtos kilusias medžiagas, tokias kaip linas arba vaškas.

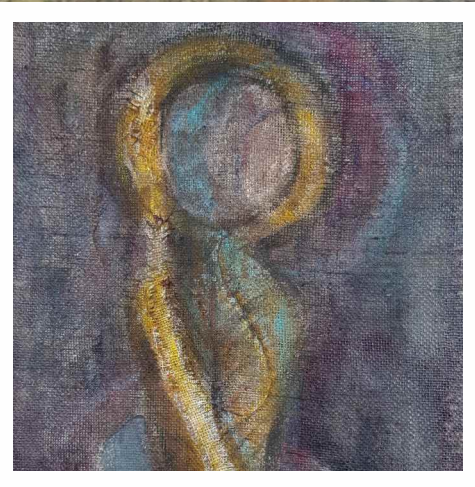
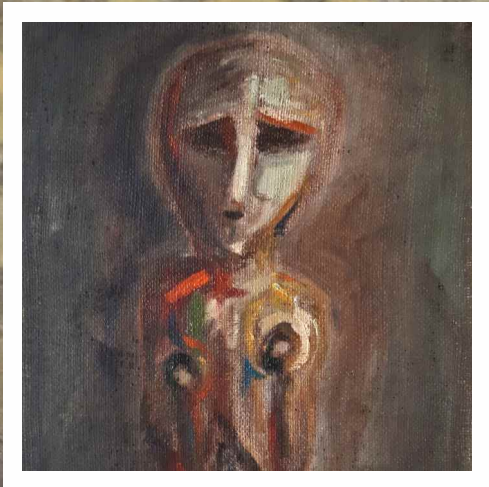
Galima teigti, kad K. Čivilytės sukurti paveiksai tampa lyg mediumu, atskleidžiančiu būtinybę žmogui megzti tvarų dialogą su gamta... Mat gamta ir yra tikroji realybė, ji egzistuoja be olos, blokuojančios mūsų platų žvilgsnį iki pat horizonto. Apie tai autorė svarsto: „paveiksluose iškyla senieji simboliai, archetipai, pirminiai elementai, natūralios gamtinės medžiagos – tai grįžimas prie šaknų [...] Grįžimas į natūralią gamtą [...], atskiriant tikrovę nuo iliuzinio pasaulio“. Taigi, paveikslo kūrimas – tai lyg meditacijos išraiška, tai lyg ciklinis ritualas, kuris poetiškai apdainuoja tūkstantį eilėraščių vertą gamtos ir jos organizmų gyvenimo cikliškumą. Paveiksai gražina žmogų į tą tikrovę iš kurios jis ir yra atėjęs...

Kristina Čivilytė (born 1977) represents the city of Kaunas. She has graduated from Vilnius Academy of Fine Arts with an MA in Painting. Since 2013 she is an active participant of artistic life: she has held more than 20 personal exhibitions and participated in more than 30 group art events. In 2018 Kristina Čivilytė took part in an international art symposium in Pilani, India, in 2019 she presented her works in a joint exhibition in Athens, Greece. She is a member of Lithuanian Artists' Association.

At the centre of her artistic work is nature and the biocentric self-consciousness, which perceives man as only one of the many natural organisms that exist in an organic relation with the surrounding environment. Man is not superior to the whole system, but one of many other organisms, and perhaps much poorer than he thinks of himself.

In her paintings, searching for the answer about what is the reality, the artist turns to the symbolism of amulets that man used to apply abundantly in everyday practices, as well as to the images of the forest and the honeycomb. In this way Kristina Čivilytė's work opens itself to us as narrative about the meeting of nature and human civilization. Here nature and civilization exist in a complicated relation of a dialogue between different laws of functioning, surviving the existential turns that determine the storms of intersections and divisions. This odd observation of mine is provoked by the fact that in her analysis of the world the author applies natural materials, such as linen or wax, for her paintings.

It is possible to claim that Čivilytė's works become a medium that reveals the necessity for humans to develop a sustainable dialogue with nature... Because nature is the genuine reality, it exists without the cave that blocks our vision up to the very horizon. The author says: "in my paintings, the ancient symbols, archetypes, the primeval images, emerge, natural materials mean the return to the origins [...] Returning to nature [...] by separating the reality from the world of illusions". Therefore, creation of a painting is like an act of meditation, resembling a cyclical ritual that poeticizes about the cyclic life of nature and its organisms. Such artworks return man to the genuine reality from which he has arrived...

CreArt

NETWORK OF CITIES FOR
ARTISTIC CREATION

www.CreArt2-eu.org

Bendral finansuojama pagal
Europos Sąjungos programą
„Kūrybiška Europa“

Artkomas
KAUKO KŪRĖJŲ INDUSTRIJŲ CENTRAS

LIETUVOS
KULTŪROS
TARYBA

AVEIRO
Câmara Municipal

COMUNE DI GENOVA

Ayuntamiento de
Valladolid
Fundación Municipal de Cultura

LUBLIN 2017
700th
ANNIVERSARY
OF THE CITY

HRVATSKO
DRUŠTVO
LIKOVNIH
UMJETNIKA

KATOWICE
dla odprawy

Lecce

Liverpool
City Council

Skopje

